

Några minnesord över Klent Hermelin 2/3 1952.

Ätte han en Thors- som bärzats hru. — Det är alltid underbart för upplevere livets under, ymnigt så en gammal person lyckades bli ett skrudom för berättelse här en människa återbördas till livet ej blott kroppsligen, utan även andligen, med samma klarhet, samma intresse och deltagande för allt och alla samt samma humor som förut, och är verkligen underbart.

Man kan ju fråga sig, varför denna förbättring skulle inträffa, när det ändå gick som det gjorde. För även det var jag värdi Klot en stor Thorsaus barnhärtighet mot dig Maud. Du hade ^{gärn} så gudsdom förhindrats vara hos Pappa efter operationen, men du förmanades om en frist, under vilken du fick helt rå ~~en~~ honom och även honom den rätta gåtan.

Jävis är jag oändligt tacksam för de dagar jag fick vara i Gårde under hans sjukdom. Det var mycket, som påminde mig om vad man kunde för 10 år sedan. Bl. a. kom jag att tänka på vad en skoterko ^{här} förtade om omni Adolf: "Här fina människor kommer just under sjukdomen det fina i deras natur fram." — Li' var det också om Klent. Ett exempel häro var episoden med ringlär. Vi om var bland de få saker han (kunde) förtära. När jag en dag hjälpte honom med middagen, ringde han själv på skoterkan och sade: "Frisminnan, ska' ha en glass om oture." — Vidare, när han fått klart för sig att om bönade det sig ej längre, om skulle han dö, så gillade han (för var gammal) över Maud och denna gång ifrån honom: "Ring fört, om man säger

hvarjehvar hämnat, så att vi ej behöva förföras." — Det var gentle-
mannens säkerhet, kungärorens förtroende och menigheten inför
mötet med död.

Jag skulle vilja dröja en ögonblick vid Knut, som den utpräglade
Hann-människan han var, dock inte i en malle och, ty det be-
hövs jag ej, utan i en mer av Thors-synpunkt. Han var en god
son. Han fick avstå från sin dröm att bli officer (vid Kavalle-
riet?) Pappa Carl hade nämligen blivit stängd av en tjänst vid Knut
måste avbryta sin skolgång och utbildade sig till jordbrukare. Allting
hände man honom betyda sig eller ens tala om vad som vidare.
Det har talats om Knut, som hundskänare, man har velat för-
cina ordet en kunnig hästsköt och skicklig ryttare. När han
mades guldman fantiserade och han arbetade rätt hårt med
händerna, så var man att en nyttade han med tyglar och
lössar, så gav han hundarna brödbitar o.s.v. Beträffar
en även episoden med artilleriregementet han bejodade på en
Storkonstrukt, därför att de ej kunde stå på hästerna rätt.

Och så var Knut en god bror, alltid färdig att hjälpa och ge
råd, att han var en så utmärkt rådgivare, alltid långt
utöver familjekretsen, betänke i hans intressen och hjälp-
samhet, hans ovinnande erfarenhet varit han den
villigaste gevara att kunna vitta sig om i, han hade
det, som vände sig till honom. Gentrost omig var han
en oförliknelig bröder.

Knut ägde en förmåga att acceptera livet, ej mind-
re värdheter. Därför kunde han också acceptera det
nya i tiden och den yngre generationen. Det har varit
hans färdig erfarenhet, och jag vet, att de vilja följa Knut.

Och som han själv sade: "Jag har så många vänner bland
mine jänningaras barn. Och dessa vänner han och som
sine egne vänner."

Tänksamt han går tillbaks i tiden under dessa dagar,
och dröjt alldeles varmt vid föreläsningarna. Jag vill därför
innan vi dricker en lytt tackbrevets skrift för Kersti
minne, våra tillfröjntas ditt "Föreläsning."

Guahild Heruella
f. Taun

Program vid högtidsmuden i Torv kyrka 2/3 1952

Schubert: Ave Maria, orgel
So. ps. 572: 1+3, minnen sång.

So. ps. 209: 1+6	} Lärtes av Thors Heruella
ps. 43: 5-6	
Gen. Ps. 103.	
Joh: 14: 1-3	
Psalm 177 i so. psalmernas böcker	

So. ps. 29: 1+5 minnen sång
Händels orgelmusik, orgel.

Orgeln spelades av Thors Heruella
Udgraven lärtes sångare av Robert Heruella.